

РЕШЕНИЕ

№ 453

гр. Бургас, 04.05.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – БУРГАС, XLVI СЪСТАВ, в публично заседание на четиринадесети април през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: **МАРТИН Р. БАЕВ**

при участието на секретаря **К* АЛЪ. ВЛАДИМИРОВА**
като разгледа докладваното от **МАРТИН Р. БАЕВ** Административно
наказателно дело № 20222120200912 по описа за 2022 година

, за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е образувано по повод жалба от „*“ ЕООД с ЕИК: *, с посочен адрес: *, чрез управителя – *, срещу Наказателно постановление № 2963-F627414/06.12.2021 г., издадено от заместник директор на ТД на НАП – гр. Бургас, с което за нарушение по чл. 5, ал. 4, т. 2 от КСО, във връзка с чл. 2, ал. 2 и чл. 4, ал. 3, т. 1 от Наредба № Н-13/ от 2019 г. на МФ (Наредбата) и на основание чл. 355, ал. 1 от КСО, на жалбоподателя е наложена „Имуществена санкция“ в размер на 500 лв.

С жалбата се моли за отмяна на атакуваното наказателно постановление. Не се спори относно фактите, изложени в наказателното постановление, но се посочва, че са допуснати нарушения на чл. 42 и чл. 57 ЗАНН. По евентуалност се излагат доводи за квалифициране на нарушението като маловажно и прилагане на чл. 28 ЗАНН.

В открито съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован, не изпраща представител.

За административнонаказващия орган се явява юрисконсулт *, която оспорва жалбата и счита наказателното постановление за правилно и законосъобразно. Пледира за потвърждаване на санкционния акт и присъждане на разноси.

Съдът приема, че жалбата е подадена в рамките на четиринадесетдневния срок за обжалване по чл. 59, ал. 2 ЗАНН (в редакцията към датата на връчване на НП), доколкото видно от разписката на л. 7 - НП е връчено на представител на дружеството-жалбоподател на 17.02.2022 г., а жалбата е депозирана на 22.02.2022 г. Жалбата е подадена от

легитимирано да обжалва лице срещу подлежащ на обжалване акт, поради което следва да се приеме, че се явява процесуално **допустима**. Разгледана по същество жалбата е **основателна**, по следните съображения:

На 25.06.2021 г. дружеството „*“ ЕООД с ЕИК: *, в качеството му на осигурител подало по електронен път в ТД на НАП декларация Образец 6 за месец МАЙ 2021 г. с вх. № 02000213266950, съдържаща данни за общия размер на дължимите осигурителни вноски и вноските за фонд „ГВРС“. В случая декларацията е следвало да се подаде именно до 25.06.2021 г., който срок бил спазен от жалбоподателя. Електронната декларация обаче била отхвърлена от системата поради неточности. Дружеството не обърнало внимание на това, но в последствие – на 09.08.2021 г. отново подало декларацията на ТД на НАП, като първоначално тя отново била отхвърлена, но на 14.08.2021 г. била приета и обработена.

Свидетелката А.Д. - инспектор по приходите в ТД НАП - гр. Бургас, установила, че не е спазен законоустановеният в Наредба Н-13 от 2019 г. на МФ срок за подаване на декларация Образец 6 и на 17.09.2021 г. съставила АУАН за нарушение по чл. 5, ал. 4, т. 2 от КСО, вр. с чл. 2, ал. 2 и чл. 4, ал. 3, т. 1 от Наредбата.

Актът бил връчен на управителя на същата дата, като в графата за възражения било посочено, че декларацията е била подадена в срок, но е била отхвърлена от системата.

В срока по чл. 44, ал. 1 ЗАНН допълнителни писмени възражения не били депозираны.

Административнонаказващият орган, сезиран с преписката по акта, пристъпил към издаване на НП, като също счел фактическите констатации за безспорно установени и издал обжалваното постановление, с което за нарушение на чл. 5, ал. 4, т. 2 от КСО и във връзка с чл. 2, ал. 2 и чл. 4, ал. 3, т. 1 от Наредба № Н-13 от 2019 г. и на основание чл. 355, ал. 1 от КСО наложил на жалбоподателя „Имуществена санкция“ в размер на 500 лева.

Изложената фактическа обстановка съдът прие за установена въз основа на събраните по делото доказателства, обективирани в гласните и в писмените доказателства и доказателствени средства, които са непротиворечиви и допълващи се. По делото не се събра доказателствен материал, който да поставя под съмнение така установените факти. Горната фактическа обстановка, като цяло, не се оспорва и от страните.

При така установената фактическа обстановка съдът достигна до следните правни изводи:

Наказателно постановление е издадено от оправомощено за това лице, а АУАН е съставен от компетентен орган, видно от приобщеното към материалите по делото копие на Заповед № ЗЦУ-1149/25.08.2020 г. Административнонаказателното производство е образувано в срока по чл. 34 от ЗАНН, а наказателното постановление е било издадено в шестмесечния срок.

Съгласно [чл. 355, ал. 1 от КСО](#) - който наруши разпоредбите на чл. 5, ал. 4 и чл. 6, ал. 9 и разпоредбите на нормативните актове по прилагането им, както и който не подаде или не подаде в срок декларация с данните по чл. 5, ал. 4 или декларация от самоосигуряващо се лице, се наказва с глоба от 50 до 500 лв. за физическите лица, които не са търговци, или с имуществена санкция за едноличните търговци и юридическите лица в размер от 500 до 5000 лв., ако не подлежи на по-тежко наказание.

Няма спор, че жалбоподателят е следвало да подаде декларация Образец 6 за м. МАЙ 2021 г. в срок до 25.06.2021 г. Не е спорно и че той е пристъпил към изпълнение на това си задължение като на 25.06.2021 г. е подал по електронен път изискуемата декларация. От своя страна тя е била получена от НАП, за което е било получено потвърждение за получаване. В последствие обаче декларацията е била отхвърлена, поради допуснати в попълването ѝ пропуски, за което е бил генериран протокол (л. 22). По делото не са ангажирани обаче доказателства дали и кога този протокол е достигнал до жалбоподателя.

При подаване на документи в НАП по електронен път, изпратеният документ се получава и обработва от електронната система на НАП автоматично без човешка намеса. След приключване на обработката на документа, електронната система на приходната администрация самостоятелно емитира автоматичен отговор (системно съобщение), адресирано до електронната поща на изпращача на обработения документ. Въпросното автоматично съобщение не съдържа данни за резултата от обработката на подадения документ (дали е приет или отхвърлен), а само електронна препратка (линк) с електронен адрес, чрез активирането на който получателят на това съобщение може да визуализира в електронната система на НАП електронен образ на протокола, съдържащ информация за резултатите от обработката, както и да изтегли този протокол в електронен формат. Едва при активиране на линка и отварянето му, изпращачът е в състояние да узнае, дали подаденият от него документ е бил приет, или не в портала за електронни услуги на НАП. В случай, че системата е отхвърлила подадения по описания начин документ, съгласно правилото на чл. 11, ал. 3 от Наредбата, задълженото лице разполага със срок от 7 дни да попълни коректно данните в съответната декларация и отново да ги подаде в съответната ТД на НАП, или по електронен път по начина, описан по-горе.

При тези факти, основният спорен въпрос се свежда до това, дали след получаване на системното съобщение, потвърждаващо получаването на декларацията, е бил активиран линкът към протокола за отхвърляне на декларацията, и ако е така, кога е станало това. В съдебното производство не бяха представени доказателства от страна на АНО в насока.

Разпоредбата на чл. 11, ал. 3 от Наредбата гласи, че в 7-дневен срок от датата, на която е отказано приемане на декларация, след попълване на необходимите данни, задълженото лице отново ги изпраща в компетентната териториална дирекция на НАП. Нито Наредбата, нито КСО регламентират начина, по който този отказ, следва да бъде доведен до знанието на неговия адресат - да му бъде съобщен. Липсата на регламент в КСО и Наредбата относно начина на съобщаване на отказ насочва към общата разпоредба на чл. 98 от Данъчноосигурителния процесуален кодекс (ДОПК), съгласно която при подаване на декларации, документи или данни пред органите по приходите се прилагат разпоредбите на тази глава (Глава тринадесета от ДОПК), освен ако в закона е предвидено друго. Така съгласно чл. 102, ал. 3 и ал. 4 от ДОПК на подателя на некоректната декларация следва да бъде изпратено съобщение за отказ в тридневен срок от получаването ѝ, като подателят на сгрешената декларация е задължен в 7-дневен срок, но от получаването на отказа, да подаде съответна на изискванията декларация. Тук следва да се отчете освен посочената липса на

регламент в специалните разпоредби, така и несъответствието на текста на чл. 11, ал. 3 от Наредбата с чл. 102, ал. 4 от ДОПК относно началото на 7-дневния срок, като в Наредбата този момент е "от постановяване" на отказа, докато в ДОПК е "от получаване" на отказа. Безспорното противоречие на текста на Наредбата с текста на ДОПК, който е нормативен акт от по - висока степен (чл. 15, ал. 3 от ЗНА), обосновава възприемане за приложима норма на чл. 102, ал. 4 от ДОПК, т. е. 7-дневния срок тече от получаване на отказа. Така при липса на специален ред ще се приложи общия по чл. 29, ал. 3 от ДОПК, съгласно който: съобщенията могат да се връчват с електронни съобщения (ЕС) при използване на квалифициран електронен подпис на органа по приходите. Удостоверяването на това връчване, следва да стане посредством трите разписани в чл. 30, ал. 6 от ДОПК начина: 1. когато адресатът изпрати потвърждение за получаването му чрез обратно електронно съобщение; 2. чрез активиране на електронна препратка или 3. чрез изтеглянето на съобщението от информационната система на компетентната администрация. Съдържанието на ЕС се удостоверява чрез заверена от органа по приходите разпечатка на записа в информационната система. В този ред на мисли е и Указание с № 91-00-321/08.11.2007 година на Изпълнителния директор на НАП относно уеднаквяване на практиката на органите по приходите при извършване на действия, по връчване на документи в хода на административното производство, достъпни на интернет страницата на НАП - стара версия, на адрес www.old.nap.bg.

Надлежно удостоверяване на връчването на електронно съобщение съгласно чл. 30, ал. 6 от ДОПК е налице, когато адресатът изпрати потвърждение за получаването му чрез обратно електронно съобщение, активира електронна препратка или изтегли електронното съобщение от информационната система на компетентната администрация. Съдържанието на електронното съобщение се удостоверява чрез заверена от органа по приходите разпечатка на записа в информационната система. По делото не е ангажирано удостоверяване за връчването на протокола за отхвърляне на подадената декларация, с вида и съдържанието, предвидено в чл. 30, ал. 6 ДОПК от страна на АНО. Тежестта да докажат „обвинението“ е възложена на органите на административнонаказателното производство, но такова пълно и категорично доказване по делото не бе проведено. Следващият от това извод на съда е за недоказаност на административното обвинение, и по-конкретно не е доказано знанието на жалбоподателя, че подадената на 25.06.2021 г. по електронен път декларация е била отхвърлена, и пропуска му да подаде коректна декларация в 7-дневния срок по чл. 11, ал. 3 от Наредбата, считано от узнаване за отхвърляне на първоначалната декларация. Решение № 127/10.05.2017г. по к.н.а.х.д. № 110/2017г. на АдмС-Перник.

Отделно от това съдът, счита, че в конкретния случай е налице и нарушение свързано с неправилно квалифициране на нарушението. От една страна е посочено, че се касае за нарушение на чл. 2, ал. 2 и чл. 4, ал. 3, т. 1 от Наредбата, но тази квалификация би била приложима ако осигурителят изобщо не беше подал декларация в законовия срок. Данните по делото сочат, че декларация Образец 6 е била подадена, като е отхвърлена поради пропуски. В този случай, приложима се явява нормата на чл. 11, ал. 3 от Наредбата,

съгласно която задълженото лице в 7-дневен срок от датата, на която е отказано приемане на декларации след попълването на необходимите данни, ги изпраща отново в компетентната териториална дирекция на Националната агенция за приходите. Именно това задължение не е изпълнено от жалбоподателя, който е подал впоследствие нова декларация с коректно попълнени данни, но извън този установен 7-дневен срок. За това нарушение отново е приложима санкционната норма на чл. 355, ал. 1 от КСО, който освен за нарушение на разпоредбата на чл. 5, ал. 4 от КСО е приложим и в случаите на нарушение и на разпоредбите на нормативните актове по прилагането му, какъвто е и Наредбата. В съставения АУАН, както и в мотивите на издаденото наказателно постановление административният орган не е посочил горните факти, поради което е процедира в условията на невярна фактическа обстановка. Поради неправилна правна квалификация на допуснатото нарушение наказателното постановление следва да се отмени като незаконосъобразно. Изрично в този смисъл е практиката на касационната инстанция по аналогични казуси, като например - **Решение № 2177/06.12.2013 г. по к.н.а.х.д. № 1218/2013 г. на АдмС-Бургас.**

На последно място и независимо от всичко казано по-горе, съдът счита, че деянието носи признаците и на маловажен случай по смисъла на чл. 28, ал. 1, б. "а" от ЗАНН.

Съгласно ТР №1/2007 г. на ВКС преценката на административнонаказващия орган за маловажност на случая по чл. 28 ЗАНН се прави за законосъобразност и подлежи на съдебен контрол. Дори да се приеме, че деянието формално осъществява признаците на посоченото в акта и в наказателното постановление административно нарушение, в конкретния случай обаче от това нарушение не са могли да възникнат никакви вредни последици за фиска. Дължимите вноски са заплатени коректно много преди изтичане на срока за декларирането им. Жалбоподателят съвместно е подал декларация по електронен път, но поради допуснатата грешка от него системата я е отхвърлила. Веднага след като той е констатирал този свой пропуск е подал коректна декларация, която вече е била приета. В крайна сметка една от основните цели на подаването на декларации е да се определят на тяхна база дължимите вноски, които в случая са били коректно платени в срок. Същевременно няма данни жалбоподателят да е извършвал други административни нарушения, поради което и съдът приема, че това е негова първа противоправна проява.

Горните обстоятелства, характеризиращи деянието, преценени в тяхната съвкупност и взаимна връзка, разкриват значително по-ниска степен на общественаопасност в сравнение с останалите нарушения от този вид и сочат маловажност на случая на административно нарушение.

Към момента е настъпила законодателна промяна в разпоредбата на чл. 63д ЗАНН (ДВ, бр. 94 от 2019 г.), съгласно която - в производството по обжалване на НП въззивният съд може да присъжда разноси на страните. Уредбата препраща към чл. 143 АПК, който пък от своя страна препраща към чл. 77 и чл. 81 ГПК, регламентиращи, че съдът дължи произнася по възлагане на разноските ако съответната страна е направила искане за присъждането им. В конкретния случай, с оглед изхода на правния спор, разноси се дължат

в полза на жалбоподателя, който обаче не е поискал присъждането им, поради което и съдът не може служебно да се занимае с този въпрос.

Мотивиран от горното Бургаският районен съд,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 2963-F627414/06.12.2021 г., издадено от заместник директор на ТД на НАП – гр. Бургас, с което за нарушение по чл. 5, ал. 4, т. 2 от КСО, във връзка с чл. 2, ал. 2 и чл. 4, ал. 3, т. 1 от Наредба № Н-13/ от 2019 г. на МФ и на основание чл. 355, ал. 1 от КСО, на „*“ ЕООД с ЕИК: * е наложена „Имуществена санкция“ в размер на 500 лв.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Административен съд – гр.Бургас в 14 - дневен срок от съобщаването му на страните.

ПРЕПИС от решението да се изпрати на страните на посочените по делото адреси.

Съдия при Районен съд – Бургас: _____